

அரிய கருத்து!

பூஜ்ய ஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாரா

சிறிய கதை!

வெளியீடு :

அன்பின் குடில்,

253/1, மேட்டூர் - பவாணி மெயின் ரோடு,

கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,

அந்தியூர் தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,

தமிழ்நாடு - 638 311

தொலைபேசி : (04256) 227655

மின் அஞ்சல் : anlinkudil@yahoo.co.in

முதற்பதிப்பு : தைப்பொங்கல் 2014

பிரதிகள் : 300

அட்டைப்படம் : அமர்நாத் பனி லிங்கம்

அச்சிடலோர்:

ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,

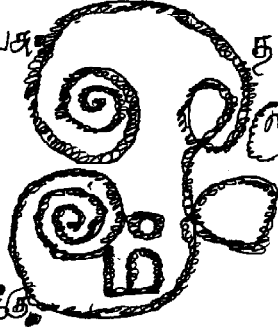
பெங்களூர் - 560 003.

தொலைபேசி : (080) 23246025

ஸத்தியம் பேசு

தர்மம் செய்

(ஸத்தியமாகதை)

நானை அடக்க

கருணையோடு இரு.

“ஸத்தியம்பேசினால், தர்மம்நிலையாகும்”

“புதுஸகலநகரவாடி துணை!

நம்பினார் தெருவகிஸ்பை!

தெய்வம்மணமுடையானை!

தெய்வம் கோணமுக்குணைவண்!

அடங்கு! அடக்காகை!

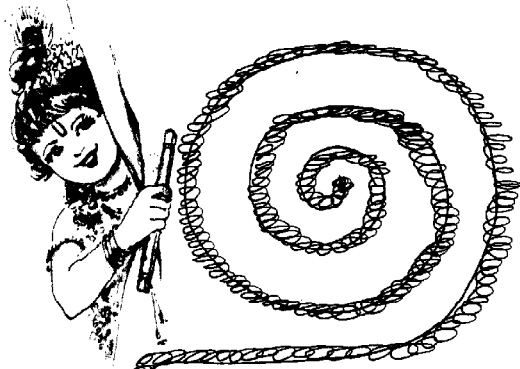
யத் பாவம் தத் பவதி

மீராம் ஜெயராம் ஜெயஜெயராம் மீலு!!!

அகம்பிரம்மம், ஜெகம்பிரம்மம், அகமேனல்வாம்!
ஜகம், பரமம், ஜீவாத்ரும், சித்தம் இல்கீ!!

யாம் இருக்கிறேய் ^{எனது}
 எம் இருப்பைய்யாம் ^{மே}
 உணர் முடியும்! ^{ஆனால்}
 எவரும்! எதுவும்! எமக்கு
 அன்னியமாய் இவ்வா மையினால்;
 இதை ^{என்னை} உணர்த்த முடியாது.
 ஆகவே இதை ஆதிமூலமணர்கள் எல்லோரும்
 பிரம்மமரகஸ்யம்! ^{எனது}
 கருப்பதுதான். நப்பதுநலமே து ^{கருகிருக்கள்} யாயா.

இயற்கையின் தோற்றங்களை!

சூரியன்/சந்திரன்/அக்கிரி/வாயு/க
மலைகள்/சமுத்திரம்/நதி/ஆகாயமுக

பண்பிந்து வணங்கினால்

இயற்கையின் தோற்றங்கள்

உன்னை பணியும்/வாழ்த

தும்! உனக்கு ஆவன செய்யும்.

வினா & விடை? சாதகமாய் அமையும்.

பாபா.

பொறுமையே! தவசமாக தொள்ளும்

பண்ணியே! பாதுயாக

கனியே வாக்காக! ”

எல்லாம்நீ! உயிர் ஓச்சாக ”

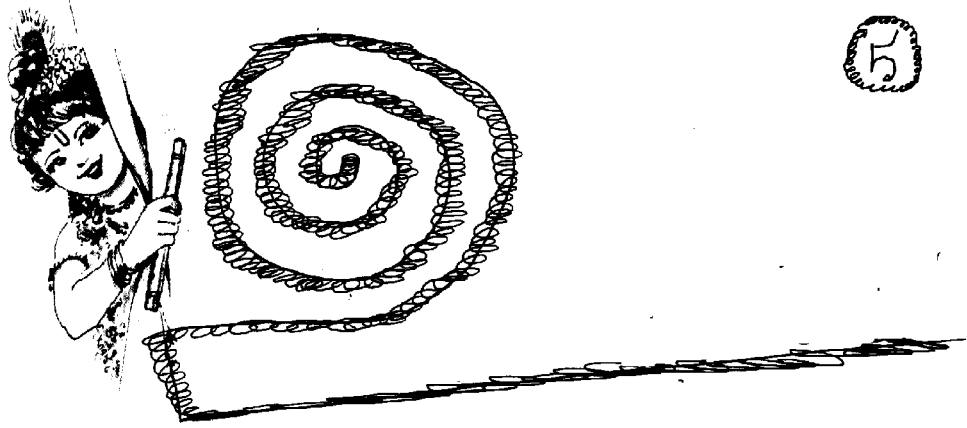
நம்பிக்கை & வைராக்கியம்

யம்துணைவனாக! தொள்ளும்

எல்லாம் நலமே! என்பதை

இல்லறவாழ்வாக தொள்ளும்

உயிர் ஓச்சாக ஆனந்தமே! தொள்ளும்

ஹரேராம்! ஹரேராம்!
ராம், ராம்/ஹரே, ஹரே!
ஹரேகிருஷ்ணா!!!!
ஹரேகிருஷ்ணா!!!!
கிருஷ்ணா, கிருஷ்ணா!
ஹரே, ஹரே!!!!

கருத்து:—முந்தையதாக ராம!

மந்திரமும், பிந்தையதாக திருஷ்டிணா

கூறப்படுகிறது. இவ்விருண்டும்

”
கலிதோஷ & வகீர!

குணங்களை நாசம் செய்யதாகும் என உணர்க.

பிந்தையது:—கலிவகீரதோஷகுணங்களை
நாசம் செய்யும். பிந்தையது:—

அப்படி நாசமான குணங்கள் உண்டா!

பழக்க வழக்க தோஷத்தால் மீண்டும்

பற்றாமல் தடை செய்யும். க உபாஸா

7

ஸ்ரீ லோட்டால்
அது நாமம் ஆகும்.
ஓம் லோட்டால்
அது மந்திரம் ஆகும்.

குறியீடு!

நாம்/கிருஷ்ணா// ஆகிய

இவ்விரண்டு மந்திரங்களுக்கும் உரு

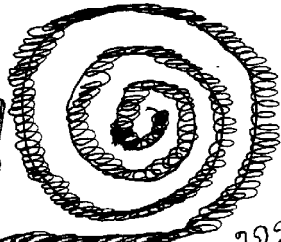
ஹார/ஹார//என்ற

அலகரி அமைக்கும் உரிமையை

அனுபவ ஸ்ரீ ஹான்கள் கொடுத்தார்கள்

மற்றும்தான் து மந்திரங்களுக்கும் லோகமாயர்!

தலையில் ஸ்ரீ/லோகமாயர் தலையில் ஓம்/கொக்காய் ஸ்ரீ
குடி பரபர.

அ ஹ நீதாந,

8

மம ஹாநத் தோடு,

வாழும் வாழ்த் தையானது

வினை விதியின் சோதனை

வேதனை கிணைகளோடு கூடியதா ழும்

பிராணான் டையி இவ்வாமல்

அம்படி சஞ்சாரம் செய் குடியாதோ,

அம்படி இறை நம்பிக்கைக/

இவ்வாமல் டன் வாழ்பு/கூடாது.

வாழ்வு வாழ்வாகாது என உறுதி செய்.

அம்படி நம்புவது உன்பணி

உனக்கு அவன் கைகொடுக்கது!

காப்பது அவன்கடமை!

சு. பாரதி

இங்கும் சிவ

நாமம் முந்தையதாக

அம் கிருஷ்ணநாமம்

பிந்தையதாகவும் கூறப்

படுகிறது. சூட்சுமியவன்

தருவது கிருஷ்ண நாமம்

ஆகும் அப்பலளி நடு நயைச் செய்வது சிவ

நாமமாகும் என உணர்க.

அப்பணம் / ^ண எண்ணக்கூடிய நிலையில்

சிவார்ப்பணம் / ^ண என்றும்;

கிருஷ்ணார்ப்பணம்! ”

இருநிலைகளை மீட்டறான்தள் கூறுவர், இங்கும்

வந்சகம்! சூட்சும! வாய்! எனச் சொல்லும்;

தோஷ குணங்கள்! ^{சர்வ} ^{நாசம்}

செய்வது கிருஷ்ணார்ப்பணம்

என்றும்; அப்படி நாசமான குணங்கள் திருமப

பந்ருமவிருத்தச் செய்வது; சிவார்ப்பணம்!

என்றும் உணர்வால் உணர்க. காரணம்?????

அரிய கருத்து

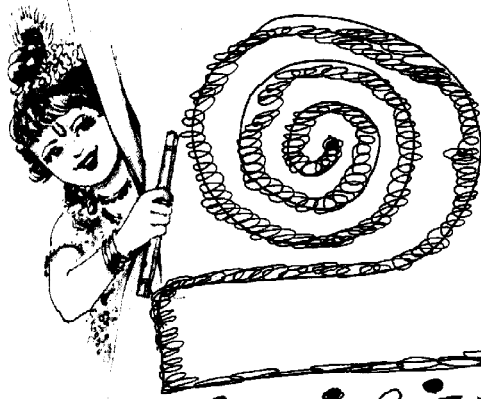

கிருஷ்ணா!
 நாமமும்
 வஞ்சகம்! குழ்ச்சி! வாய்!
 தவந்த ஓர் விஷயமுள்ளன பத்மபாணிகள்
 சொல்வார்.

கிருஷ்ணா/நாமமாணது!
 வஞ்சகம்! குழ்ச்சி! வாய்! என்ஜம்
 முள்ளி! களிந்து! நாசம் செய்யும்;
 மறையர் விஷயமுள்! ஆகும்
 சிவநாமமாணது! நாடும் ருபஜீவ
 குணகோடி விஷயமுள்ளி! எடுத்த
 கிடத்தில்; விஷயத் தன்மையை நன்குக
 கழுவிசுத்தப்படுகதுவதாகும்
 எண்பதும்பாணிகள் சொல்வார். குடியாவார்.

நாமப் பேகத்தால்! விசு
புயலெறுப்பு! லிருப்பு வலுப்பால்
குற்றம் குறை! குற்றம் குறையால்
புண்ணியபாபம்! புண்ணியபாபத்தால்
ஐனாமரணம்! உண்டாகிறது.
இவைகள் நாசமாக வேண்டுமானால், முதலில்
சர்வார்ப்பணத்தால்! ஸாந்தி
பிரம்மார்ப்பணத்தால்! ஶசய்.
சர்வநாசம் ஶசய். உன்னலி ஶத்யம். 5 பாயர்.

தன்னைத்தான் காக்கின் சினம் காக்க.

கா..... வா..... க..... கா..... ல்;
தன்னை யே கொல் ஆம் சினம்.

ஒருவன் தன்னை பாதுகாத்துக் கொள்ள

வேண்டாமாலை? ^கவருச, விரோக,

கரோக, சினம் ^{தரும், தரும்} ^{உஷ} ^{எண்ணெய்சார்ப்பம்!}

தீண்டாமல், பாதுகாக்க ^{உணர்வாக}

தம்! ^{சொல்லியும்,} ^{செயலியும்,} பாது

காத்துக் கொள்வாயாக. அப்படி உன்னை நீ!

பாதுகாக்க வில்லையாலை!

அக் கொண்டு குணங்களை! ^{உள்ள கொல்கும} உககு

காலகைமுடியும்! ^{ஐக்கர குத} காலகைமுடியும்!

எண் அற கற்று, எழுத்து அற வாசிக்க யும்;

பெண்புத்தயிண்புத்தி! ^{ஆகும்} பெண்புத்தயிண்புத்தி!

இதற்கு முன் உதாரணமாக சொல் உகு

கற்க, கசு அற, கற்ப வை

கற்றுபின், நிற்க! ^{அதற்குத்தக} கற்றுபின், நிற்க!

இவ்விரண்டு குறிக் குக்கும் இணைந்து ^{பொருள்} இணைந்து

நீதியின் 14

கண்ணுக்கே
சைபரின் டிஸிமை
சொரியம். அ நீதியின்

கண்கருத்து சைபர் டிஸிமை தெரியாது

எண்களா எல்லாம்படிக்க வேண்டுமென்பதில்

எல்லா) எழுத்துக்களை " " "
எல்லாபாறைகளும் இதில் பொருந்தும்

குற்றங்குறை, தயிதவறு, பழியாயம்/குதவியன

நக்கிககல்/நாங்கககல்!!

எண்கள் அற்ற கடம் சைபர் டிஸிமை

அதலே அகி அந்தம் அற்ற கடமாக
மற்றும் எண்களும், எழுத்துக்களும், படிக்கபடிக்க

100 எண் மார்க் வாங்கி, படல், பகலிபணம்
100 எண் மார்க் அந்தகிதெளவயி, புகழ், எண்
வாங்கி,

நீதிக்கு
ஒடிசைகளை!
அநீதிக்கு

ஆயுதம் கண்கள் ஆகும்.

உலகில் உயர்ப்பும், உன்னை அழிக்க
புயல்! பயன்படுவதற்கும். ஆனால்?

எண்ணியும், எழுந்தியும்! வாங்கியும்;

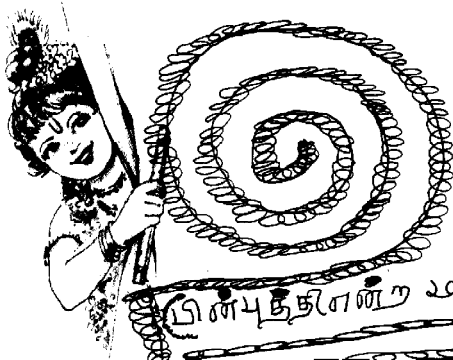
பரம்புஜயபந் என்ற நிலையில்;

ஆதி அந்தமற்ற சீரோ ஆகலாம். இங்கு

பெணர்! என குறிப்பிடுவது பெணர்! ஆ

சபலம், சவனம், சந்தேகம், என்ற முக்குணமாகும்.
இந்த முக்குணமும் எங்கு யாருந் தியிருக்கிறதோ,

அதுவே பெணர்! என்ற நாமருபம்! ஆகும்.

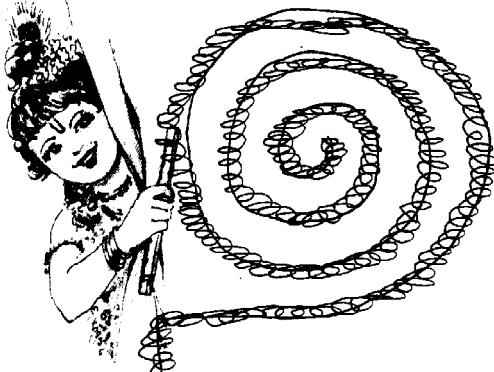
பின்புத்திரன் மந்த புத்தியவ்வ ரிளஉணர்க

சுபலம், சலனம், சந்தேகமற்ற நிலையிலே ஒரு
பக்குவ ஆன்மா இருந்தால்; பின்புத்திரன்

சுந்தர அறிவுடைய!
பக்குவ ஆன்மாவாகும் ஈன உணர்க.

ஆ..... க..... யே?
நாமமே ஐக ஜீவ தோற்ற இயற்கை கியக்கத்திவ்;
பேதம் & விருப்ப ஏவறுப்பால் தோன்றும் குற்றம் குற்றம்

நீங்கித் தற்பதம், நீங்கித் தற்பதம்; திற்படி
நிற்ப துய்தான கற்றலாகும்!
மற்றும் அறிந்ததும் உலக உலக படியாகும்

இருப்பது இருக்கடும்!

நடப்பது நடக்கடும்!

கிடைப்பது கிடைக்கடும்!

வருவது வருடும்!

போவது போகடும்!

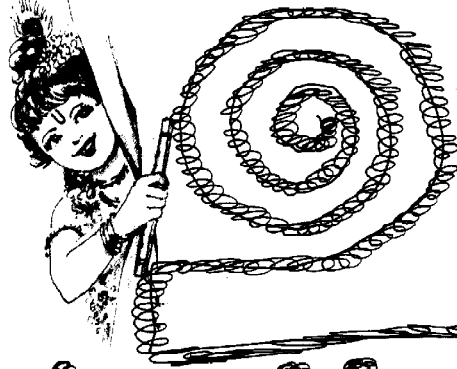
முடிவது முடியடும்!

என இறை உணர்வோடு

இருப்பவன் எவனே அவன் அறிவாழி

யா அறிவோடு இருப்பவன் தான்

யா அறிவோடு இருப்பவன் தான்

சாம்பாப்பணம் / ரா
செய்ய
வேண்டு?

1 நான்/எனது/என்ற ஜீவகாந்தீயம்!
நாசமாக வேண்டும்.

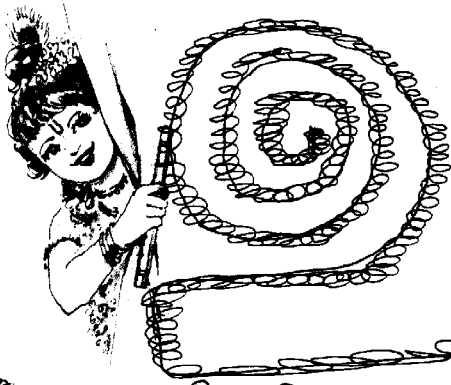
2 அறிந்தோ, அறியாமலோ, செய்யும் வறிய

காமபலன் / சுகமாக முடிய வேண்டும்.

3 பிரார்த்தனை காமா/சுக
காமமாக முடிய வேண்டும்.

4 மனம் பந்தவாய்வு உலாத்தாய்வு
ஜீவன் முக்தியை ஏதுவாக வேண்டும்.

5 பரமாத்மாவும், ஜீவாத்மாவும், சிந்தனை வேண்டும்.
தாய்

1) பேதம்கீதல் :- ஒருவன் இருப்பே.

ஒருவன்யொருளை ஒருவன் உயக்கமே.

என இாமிகதால் / பேதம்நாசமாகும்.

2) விருப்பு வெறுப்பு பற்றல் :- வினை விதியின்

இருப்பதியும் / கிடைப்பதியும்

இவ்விரண்டையுமீவைத்து நடப்பதியும்

வாறும் இறைவா / ணதிருப்பி அடைந்

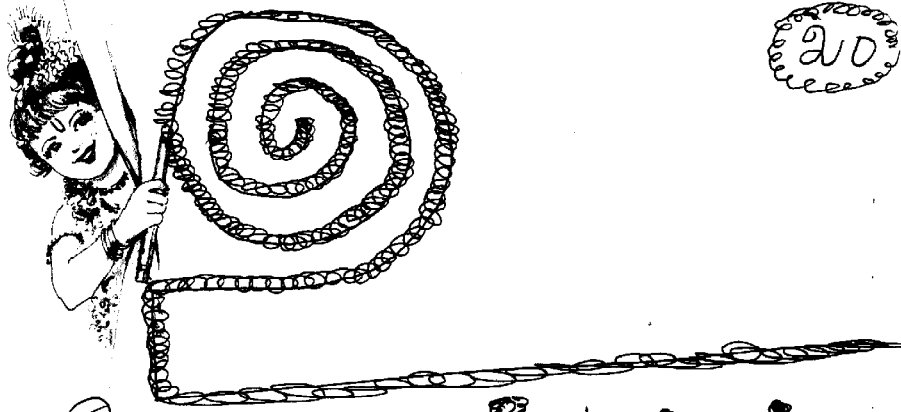
விருப்பு வெறுப்பு நாசமாகும்.

3) குற்றம் குறை நாசமாகுதல் :- ஜீவாதல்

என்பது தீய செயல்காரியம் தீய விடையாயும்

விதிநாச சாரதியாயும் / பாரப ஈழரில் வாழ்வும் / நடை

பயங்கினை உணர்ந்தால் குற்றம் குறை நாசமாகும். தீயபயா

ஸ்ரீ பகவான்! என்யவன்

வேதம்! விருஷயவறுப்ய! குற்றம்குறை!

அற்றவன்! ஆறவ், அவன் தைத்!

கருஷயாகிய மாயாவோ! இ

தீனும் உடையதாகும். அதாவது,

சிவமடி! ஸ்தூதி! ஸம்ஸார கர்த்தாவாகும்

ஸம்ஸாரம் என்குவ், நாம பேசுந்ந மறையாகும்

பக்கக்கோ? முக்கிக்
கோ??

சாதனை செய்பவர்கள்
மீயகவானை மட்டுமே சரண்புகுந்தால் போது

மீயகவானின் மாயா ஆவண செய்பவர்

மாயா செய்வதையே, மீயகவான் செய்வதாக

புராணமாக
மேசப்படுகிறது. குறிப்பு:- மீயகவான்!

நை தன்மாத திருப்பதால் செயலற்றவன் ஆகும்.
தயோபாபம்

① தனிக்க வைப்பான் :- உன் வினையை

அனுசரித்து ^{உன்னை} நாம சூய வாரூள்களிடமிருந்தும்
உறவு சுற்றங்களிலிருந்தும் விவகரியநிலையில்
தனிக்க வைப்பான். உங்க

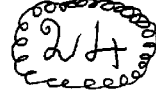
மறை அவன் நகயும்! தூல அவன் நகயும்!
சற்று கடுமையாக இருக்கும் என்றைக.

வருகிக்க வைப்பான் :- இது தூல!

வாழ்வுக்கும் ஆணம்! சாதனைக்கும் உள்ள

பொராட்டம்! ஆகும் என்றைக.

இது அறிவு ^{ஓர்} க்கு உள்ள யரினையுடனும்
அதாவது?

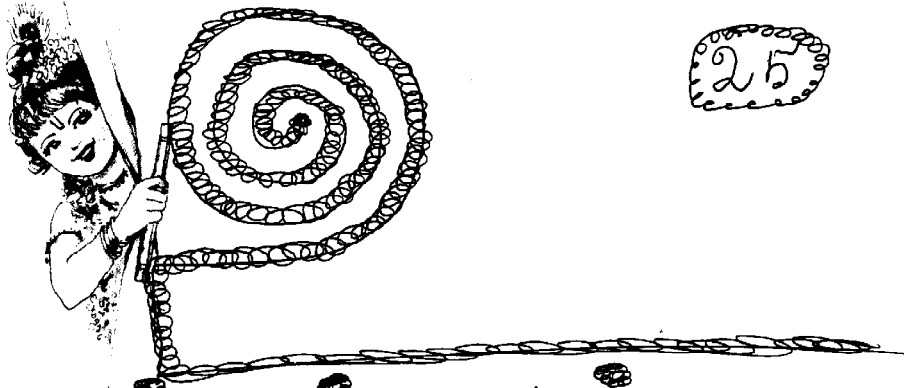

நண்பனும்/பகைவனும்/
உணர் உள்ளோ!
A நண்பன் :- அறிவாகும்!

கிறை குரு உணர் உறவு, எண்ணம், சொல், செயல்
கிம் குன்றிலும் சரிவசுதா கருத்தல். மேலே கூறிய
குன்றிலும் யாறுமை! பணிவு! கிடைக்கிற உறவு.

B பகைவன் :- மனமாக்கும்!
சுத்திரம்! அச்சம்! வேகம்! பயப்படி!

விரைகு குறைதல்! போட்டி யொருமை! எதிர்ப்பாட்டியு
குறி கவனம்! மொழி அச்சம்! இந்த குணமும் உண்
எண்ணம், சொல், செயலில் வரவாக முடிவந்தால் மனமாகும்.
கூட யாரும்

வல்லான் வகுத்தகே
வாய்க்கால்!!!

வேயாடு ஜீவனுக்கும் அசன்

வாய்க்கே! விதைவாசல்! ஆதம்
என
உணர்ச்சு

நடு நாயால் சொல்லும் வேயாடு சொல்லும்

வினைவிக்கிற் கு சொல்லும்

வாய்க்கால் வழியே ”

ஐயமாகும்! என உணர்வால் உணர்ச்சு
அடங்கு அடக்காதே. து யாயா.

இதை நோக்கும் போது, உனக்கு
ஓர் சந்தேகம் எழுவாம்???

நொ ரேசய்தை களையம், பழியாபங்களி^{யும்}
செய்ய வேண்டி உரும அங்குள்ள செய் வது?

இறைக்குரு / உணர்விருந்தால்!!

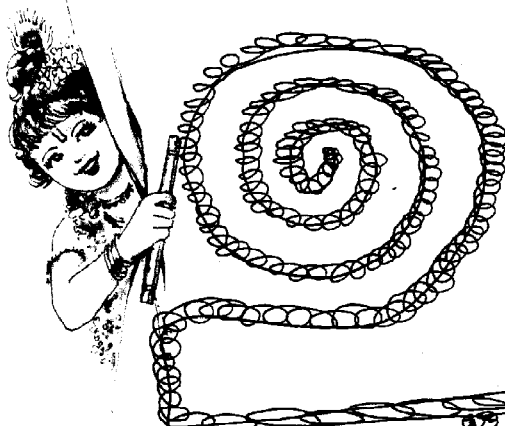
உன்றல் அவ்வாறு செய்ய முடியாது.

மந்யகவாணின் மாயா / உன்னை கண்
நாணிக்கும்.

அவ்வாறு / உன்றல் செய்ய முடியாது.

இவஸ்த்தியம் / ஸ்த்தியம் // ஸ்த்தியம் // தயவாது.
தடுக்கும்.

சு பரமபாடு

பாடுபகவாண்வாக்கியம்!

ஓர் ஆத்ம ஞானிக்கு தொடுக்கும் விளக்கம்.

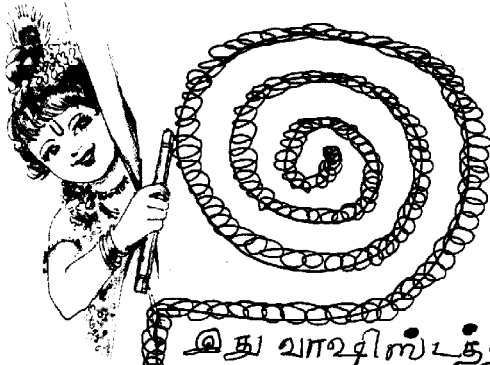
உண் ஓருவனுக்காகவேயாம்!
இவ்வுலகைவைத்திருப்போம்!
இருப்பும், இயக்கமும், உடையதாக
செய்வோம்! இதுபிறமாண உண்மையாகும்.

சாமான்யன் வினையிதயை நம்புகிருன்.

” நான் ஓர் ஞானி ”

” நான் ஓர் ஞானி ”

ஓர் ஞானி பரமம் பாடுபகவானும் ஓர் ஞானி உணர்வு
அதன்மையால் அந்த ஞானிக்காக உலகை இயக்குகிறது.

இது வாழிஸ்டத்திஸ் ஸ்லஷிஸ்ட ஈவாக்கியம்

நானாகினை சவனசத்தியே மனம் கு

சலிக்கின்ற அம்மணமே ஜகம் கு

சவனமற்றலமனம் நகிக்கும்

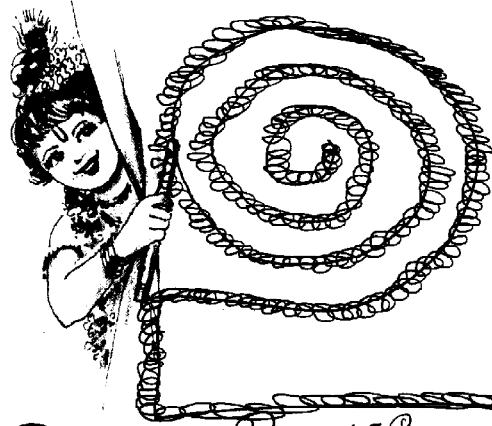
A நானாகினை நமஸேமனம் கு

B மனமொண்ணாமே ஜகம் கு

வொண்ணாம மறநகாஸ!

மனமும் இவ்வ அதவ் ஜகமும் இ

ந ண ண ம ம ந ப ப ந ந கு ?

ஆருயிர் ^{நீபகவாசை} சாரணிய

எஸ்வாம் ஒன்றென அம்மில் ^{ஆடு}
^{நகு}

போககுவரவில் ^{உயங்காதே}

வந்து, இருந்து, மாறி, மறையும்!

நாமருபங்குநம்பாகே!

இருப்பதையும், நடப்பதையும், நுமாதவையு

தீமையும், தீயவர்களும், தீயவைகளும் இல்லை யானாலு

எங்கும் எதிலும், உன் இருப்பை உணர்வாயாக.

கலை யாப்பா

31

தீவம்பதம் என்ருவ்

சூடஸ்த யிரம்மம்.

அநாவதுமன கூண்டுக்குள்

அடைக்கிய உறம்மம்.

மனக் கூண்ட நான் டி எனது.

தந்யகம் என்ருவ் எக்கடககும் கிவ்வாத

சர்வார்ப்பணத்தால் / தத்துவஞானம்.

தத்துவஞானத்தால் / வாஸறகூடியம்.

வாஸறகூடியத்தால் / மறே நரசம்.

மறே நரசத்தால் / ஜீவன்முத்தியைப் பாரம்.

1 சர்வார்ப்பணம் :- ஜீவன் இடியாகிய அநாவது

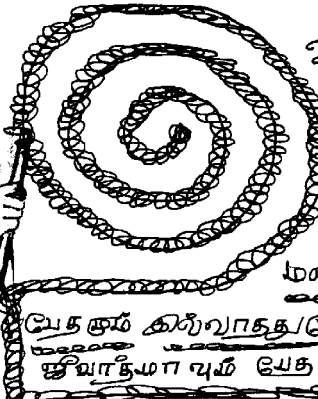
ஜீவதாக்குதவமாகிய நானி/எனது/நரசமாகி

எவ்வாடு/எவ்வாடு/எனது/என்ற

நரச/காக்குக்யம் ஸ்திரமாமும் போது/சர்வார்ப்பணமாம்.

2 தத்துவஞானம் :- தத்துவஞானஞென்ருவ்,

தீவம்பதலகூடிய

உபாதிபேதம்:— 32

பரமாத்மா அரகஸிம்
 ஜீவாத்மா தளபதில் இந்த
 அரகஸிம், இந்த தளபதியும்
 தொழிவால் பேச மெதவிற்
 மணிதனி என்னு அருமிவிந் ரநித
 பேசும் கல்வாததபுலோஸ் தொழிவால் பரமாத்மாவும்
 ஜீவாத்மாவும் பேசமெய்க்குகிடுமிவ் பேசம்குத்து
 மணிதனி

ஜீவனுமீ/ துத்த வகழிய நாசனுமீ/

உபாதிபேதத்தால் பேசமெய்க்குகிடுமிவ் இருப்பில்

ஒன்றே என ஐயம்தரிபுற உணர்ந்து விடாவ்,

இவ்வாறு கூடியம் :- வாஸனை/என்ற

குணகோமலம் நாசமாகும் என அறிக.

அதாவது கோநீறம், கிருமிய, மறநீறம், மறைப்பால்

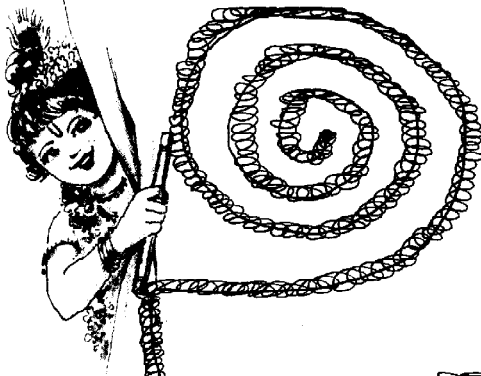
எண்ணளி வ்லாதனிமையால் மயக்கம் உவக்தம் கிரமுது,

மறைநாசம் :- எண்ணத்தால் தோன்றிய மனம்,

தேய்ந்து, தேய்ந்து, தேய்ந்து, தேய்ந்து வந்து,

பரமமார்ப்பணத்தால் மனமும்

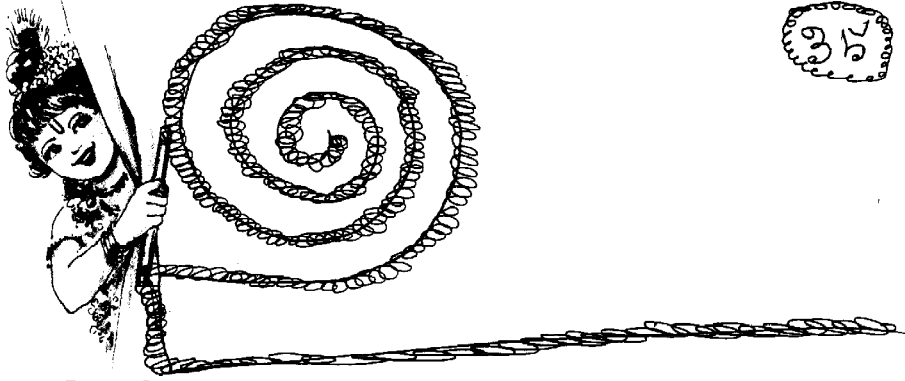
எண்ணமும், பிணைகடும் தடிபொல்கிவ நாச மாகும்.
மறைநாசத்தால் ஜீவன்முக்கி/கியவியாகி
விரும்பும்
கிதமறைநாசமாகும் த பாபா

பரத்திற் கும ஆதியும்/அந்தமும்!!!
மகிளி காந்தாக்கரைம/
வந்ததும்/மறைந்ததும்
இருக்கிறோம்/என்ற ஓர் இனியை
மட்டுமே உடையவர்கள் ஆகவே அவர்கள்
பர அம்ஸமாகவே இருக்கிறார்கள்
ஜீவாத்மாவாகிய (ஆத்ம அந்தம்நிதி) நாமும்/வினை
உடலால்தான் பேசவே
இருப்பில் பேசும் இல்லை அத்தூயமானது

காணல் நீர் உபாந்து; வந்து! இருந
மாறுமறையக்க படிய!
மாயரவின் கார்யமாகும்.
நான்! எண்தால்/மடகம் இருயுதோற்றுகிறது.
” எனது! மறையக்கம் ஆகும். அநுகம்
” ” நாசமாறுவ் தூவகும்மண்ணை கி.
இருப்பில் நாம்பர அம்மைமா
கலை! இருக்கிறேன். எல்லாமண
மயபரமாக! உணர்ந்து விட்டால் நமக்கு
ஆதி அந்தம்! இவ்வளவு கிவிதி. பாபரம்

படிப்பற்று, கேள்வியற்று, பற்றற்று, த
 லநஞ்சம் துடிப்பவர்க்குத் தா
 ஶ்ரீநாதம் ஶ்ரீநாதியமா து

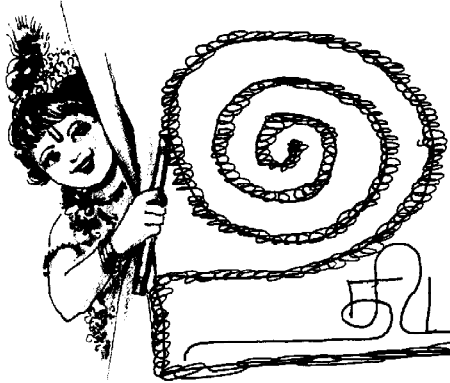
① படிப்பற்று: - உடல், உலகத்திற்காக படிக்கும்
 பாடம் படிப்பு வேண்டாம்.

② கேள்வி யற்று: - நாமரூபசம்பந்த கேள்வி
 வேண்டாம். ஶ்ரீநாத விளக்கம் சிலகாவ்ய வேண்டாம்

③ பற்றற்று: - நானா/எனாகற்று!

④ லநஞ்சம் துடிப்பவர்க்கு: - உருக்கம், உளக்கம்
 ரத்தகம்! கண்ணீர்வருக்க அதய குழைவு! உள் ளவர்க்கு

⑤ ஶ்ரீநாதம் உண்டு: - திருமாயற்ற, ஶ்ரீமாயான
 ஶ்ரீநாதம் உண்டு. திருமாயான.

கிட உணர்வு

நாமரூப/ஐக ஜீவ, தோற்றங்கள்

மறைத இனம் உயர் எல்லாம்!

புதுமைகள்/நிலையல் வினையிடு

கடவுள் கடவுளாக

என்ற கற்பனை நூலில்/வினைக்கப்பட்டு

உலகமாகிய நாடக மேடை

யில்

வந்து, இருந்து, விளையாடி, மாறி, மறைந்து விடுவதா

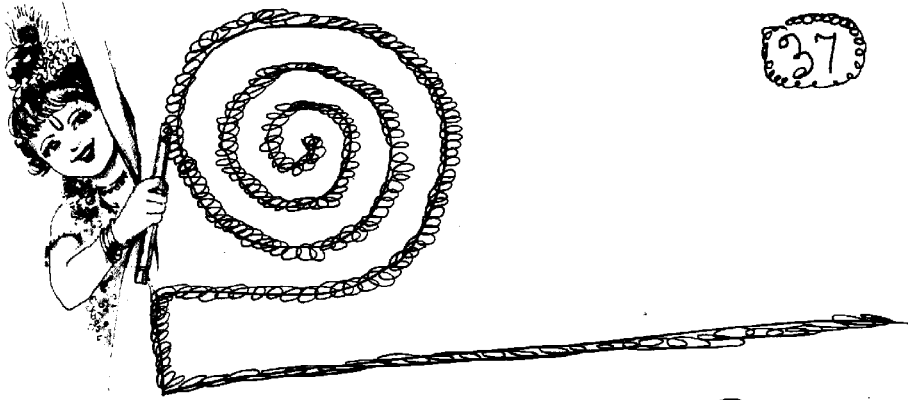
போவதெனும்/வருவதெனும்!

மயக்கம், கவந்தம், சந்தேகம், பயலில்லாமல்!

இருப்பது ஒன்றே/நடப்பது நவமே என மெய்

உணர்வோடு உணர்ச்சிக்கு அடிமையாகாமல்/கிருபி

பாபாக

தோற்றத்தினால் பெயரும்!
பெயரினால் தோற்றமும்!!

ருபத்தினால் நாமமும்! நாமத்தினால் ரூபமும்! பாயாஹினால்

மாற்றி மாற்றி அமைவகாஸ் |
குழம்பி குழம்பி குணங்கள்

யினனவிட சுகிச் சீவர்களை அங்கங்கிற் கிறகு.

அதுவே இன்பதுன்ப! பிணைப்பாகவும்

” ஜனாநமரண! கிணைப்பாகவும்

அமைகிறது என் ஒருவர்க.

சுபாயா

வினே & விசியால்! அனைத்து

நாமருப ஜக ஜீவ! தேரற்றம் எவ்வாய்

அன்பதுன்பத்தால் அடி களிகதிலைநா

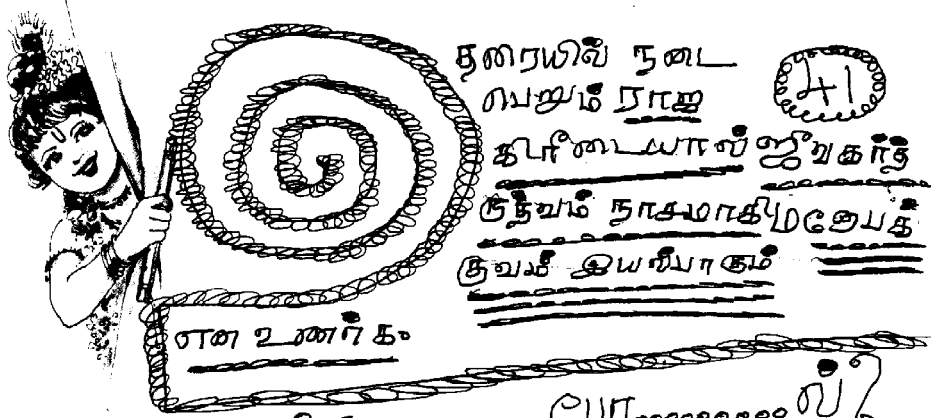
அகரை! கழிவினைநாளைநாய்

அவை அனைத்து உடல் உலகிற்கே!

அவைநாமம் அலை நம்முடையது

அலை அவை நாலை ஜலமே!

ஜலம் போல் தேரற்றம் தாகவாந்தி யானை முடியாத
போலி விழுந்தாயும், உலகம் நூலை பெயரினும்
எல்லாம் மண்ணை! மண்ணை கியமமே! யந்நாகியநாமே!
என்க சூட உறுதியுடன் குருபரயாக. துஷ்யா

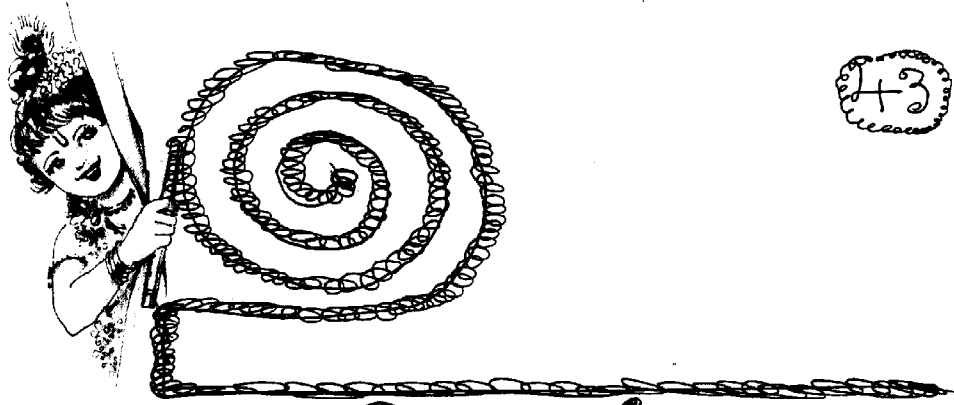
அ..... தே..... போ.....ல்?

இந்த படைகுருணரவன்! தமது
 படைக்கலன்கள்! அதாவது
 வான்! தேயம்! நாடி! குத்துவான்! கத்தி!
 ஆகிய படைக்கருவிகளை!
 விட்டநிலையிலும் சாமான்ய!
 மணிகளே! ஆகமாவே சீ
 ம.
 அதாவது அரசனுமல்ல. படைகுருமல்ல.
 99 பரமரகுமாவும்ல்ல. ஜீவாத்மாவும்ல்ல.
 இயற்கை இவ் ஆகமாவே!
 சித நத்தியம் நத்தியம் நத்தியம்

ஜலத்தில் நடை 42
 பெயும் ஜலக்
 கிரீடையால் ஸ்சகாத்
 ருதவம் பக் குவப் பட்டு
 ஜீவன் ஓக் திக்
 2 டையவன் ஆதி குன் ராண உணர் து

பரமாத்மா! சன்யவன் சுசன் நி
 முத்தொழில் தரித்தாவாக இருப்பளவு அவன்
 அரசன்! ஆதி குன் ராண உணர் து
 ஜீவாத்மா! சன்யவன் ஜீவன் நி
 குடியி என்ற ஸம்ஸாரியாக இருப்பதால்
 சொந்த, பந்த, பாச, பற்று இல்
 பல பல ஆயுதம் தாங்கும் படை குன் நி
 இவ்விருவரும் மாயா உணர் து இய
 தரித்தவம் வசு திரீணம் இறை தரி நாசுமரண வதால்
 ஆன்மாவாகி பரமாத்மா ஆதி பரமாத்மா உணர் து அநிக

கோ, கழி ஆண்ட!
குரு, மணி! தன் தான் வாழ்க!

1 கோ :- பசுத்தன்மையம்! அதைசார்ந்த
பாசப் பற்றின் குணங்களையும்

தன் திருவடியை
கொடுத்து தடுத்த
நாடெகாண்ட
ஸ்துதிசெய்த
திருவடியாழ்க.

2 கழி :- சாவுநாசம் செய்கு!

3 ஆண்ட :- ஸம்ஸார ஸாகரத்திலிருந்து தடுத்த

ஆடெகாண்ட

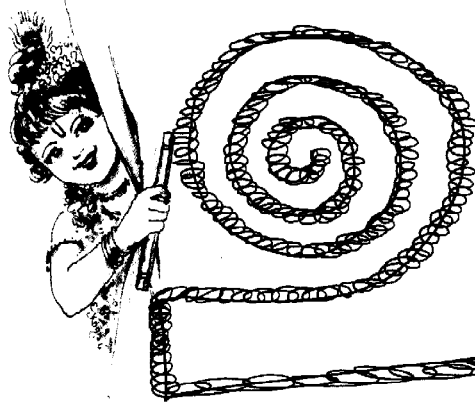
4 குரு :- ஸ்துதிசெய்து;

5 மணி :- உள்ஒளிவெகுநீதியமாணிக்கமணி

6 தன் தான் வாழ்க :- திருவடியின் திருவடி

வாழ்க.

தலைபாயா

நன்மையும்! தீமையும்! பங்கயற்கோன்!
எழுதாப்படிவமோ? எனசலியாதிகு எம்!
ஏறையன்
ஏறையன்

நன்மையும் தீமையும்! சுக துக்கமாகவும்!
இன்ப துன்பமாகவும்

இருமைகள்/ நில்
யிவ்
அருமை என்ற ஆணங்கம்!

இவ்வா நில் யிவ் உண்டாதின்றை என உணர்க.
இது கிறையன் நமக்குள்படிய கல்வழிக்குள்

உபசார வசனமாக கூறப்படுகிறது என உணர்க.
இவ்விருமைகளை குவைதபயம்! எனகூற
ப்படுக
றது.

இவ்விருமைகள் நாசமாக வேண்டாம்.

கிவ்விருமைகளை அனுபவிக்கும் போது,
சங்கடம், கஷ்டம், தவறு, பயம், துக்கம் வேண்டாம்.

எல்லாம்நீயே! எல்லாம்நீயே!

” நயமே ” ஆனந்தமே

எல்லோரும் நவ்வ/எல்லாம் நவ்வ
வளவே நவவே
மற்றும் கிருமையாக தோன்றுவதே சூத்திரம்

நம்மனதற்பனையே! எதைவிட
உறவு

சர்வார்ப்பணம்! எங்கேநினைவில்

கிருமைகள் நாசமாகும். சீர்மை விமகாசிக்கும். நம்
தலையெழுத்து ” ஆனந்தம் ”

எல்லாம்நீயே! என்னைப்போல
பால்

பொல்லாத பவ, பய, பதினாசாரும்.

பாயா

 அவரை! (46)
 முழுமையாக நம்பியவர்
எவ்வெவரோ!
 அவ்வப்பகுதாவும் தூவ
 சேவை யறியும்
 முத்தராவர்
 குடிவிலி

இருக்கும் பசுக்கள் அன்பர்கள்
 அவர்கள் கர்மாக்கள் களைக்கு பார்ப்பதில்லை
 போன பசுக்கள்
 அவர்கள் கர்மாக்கள் ஊதிவதி தேடுவது தவிர
 ஆ..... ல்

யாமே நல்ல மேய்ப்பன்
 இதன்காரணநாரியத்தை அவரே சொல்கிறார்

உங்கள் குருதேவர் காரணகாரிய கார்த்தா
 ஆதல் " " மஹாகாரணம் ஆகு

வி.....ப.....ர.....ம்?

1. லௌகீகம் :- காரியம்/ஆகும். அது
 மனம்! வினை! விதிபுகாரம் காரியம்
 சம்பந்தம் தொண்டது. அது காரியம்/ஆகும்.

2. நெய்விதம் :- காரணம்/ஆகும். அது
 அறியும்! ஏககுணமும்! தொண்டது என உணர்க.
 அது அறிவுக் கண்ணுல் கண்டுணர்வதாகும். அது

குடசமம் ஆகும்.

3. பரமார்த்தீகம் :- மஹாதாரணம்/ஆகும்.
 அது பேரறிவாகும்! குணத்தம் என்ற
 தாமதமான! நியோகம் என உணர்க.

ஆ க வே

48

அவா

எந்த

அன்பார்களையும்

கண்டிப்பதும் தண்டிப்பதும் / காலி அருடைய
கண்காணியில் சிவ்வாய்விருத்தியைப் போடும் என
2 ண்க.

1) குடிபுக கு வரும் அன்பர்கள் அனைரும்!

தூயம் தாங்கி வருவதால், வினாவிடு

எப்படியோ அப்படி வருவதும் போவதும் 2 ண்க.

ஆகவே வருவதையும் போவதையும் கண்டு கொள்வதில்லை.

2) அனாதருடைய அறிவு / அவா வசம்!

இருப்பதால் / அவர்கள் எங்கிருந்து நாலும்

(கண்டிப்பும், தண்டிப்பும்) கைவாழல் கண்காணித்து

வழிநடத்த முடியும் என உணர்க.

அவர்பார்வையிலிருந்து தப்பிப்படியாத.

3) அவர்களே அவராகவும் / அவரே அவர்களாகவும்!

அவரே அவர்களாகவும் / இதயத்தால்

அவர் போதையை யும் / அவர் சேவையை யும்!

முழுமையாக ஏற்றவர்கள் ஜீவன்முக்தரே. ச உய்யா

கண்காணிக்குல்

கண்காணித்தல் = கண்காணித்தலாகும். அதாவது

அறிவுக்கண்ணாறு || சாட்சிரிஷ்ய

ஒருவனுடைய கர்ம காரியங்களை மனம், விஜ், விஜி

இவைகளை வைத்து சரியாகச் செயல்படுவதா???

என சரியார்க்கும் நினைவுகூர். இது லோக மாயாவின்

காரியமாகும். மதிப்பவாண் என்ற சைத்தன்யத்தோடு

மாயா/ தினைந்து தொண்டு செயல்படுவதாகும்.

மதிப்பவாண்டம்

சாரணபுகுவோரை

மெரும்/ தருமை கொடுமைகளை தாழ்த்தியும்.

இன்னும் நன்றி அமைத்தும் மாயாசகாயம் பண்ணுதென அறிக

சு உபாயம்

கண்ணால் நெருங்குநோர் கண்டதையும்!
 காதால் ,, கேட்டதையும்!!
 உண்மைமொழியை நெருங்கக் கொடுவர்
 பேசுவீமர்ஸ்ஸம் செய்வது என்பது
 புறணிபேசுவதாகும்!!
 ஆருவார்வனை விசுவைய! ஆருவரால்
 காணவோ? அறியவோ?
 அம்படி கண்டதையும், கேட்டதையும், சொன்னால்,
 அவர்மனைத டுன்படுத்திதெடுக்கிறம். அங்க
 நயம் மனைதெட்டுநாசம் அடைந்து,
 வினையையும் நெருங்கிக் கொள்கியும்!
 க. பார. 1912

மாற்றிப்பிடிக்க (மாற்றிய்பார்க்க
இயலாத)

வகையறியாமாந்தா (அன்பர்கள்
செய்தகவடி (அன்பர்களின் சரதிகைகள்)

ஆற்றில் (ஆகக் ஆற்று ஜலத்தில்)

கரைத்த புளியைப் போகும்!

மூடடை மூடடையாய் புளியை கரைத்த காஷம்பயன்
கிவடி

யொருள்!
வியரம் தொரியாத கண்மையால்!

(அந்நூலத்தால் அநாள் நம்கவனக் குறைகிலு)

அதாவது மாயகவான பொருளை

அவன் வாருளையும்; அவன் கியக்கத்தையும்

நான்/எனதாக்கற்பனை செய்து

புசித்தால் வந்ததே இவ் உடல்.

புண்ணிய மாய ஔமைமரண கவ்வின் மூடமயாகும்.

இக்கற்பனையை மாயனையாக மாற்றி/வேண்டாம்.

அதாவது நான்/எனதை // எல்லாம் நான்/எனதாக்க

மாற்றியாவன // செய்துயுகிடுகொண்டால்

போதுமீ // ஏனை நடத்தும் தெரியுமா???

உன் ஒருவனுக்காக
 இவ்வலகையைத் தீர்
 திருப்போம். இயக்குவோம்
 என்னுடைய நவாள் கூடும்.
 வாக்கி அங்கு சந்தியமாம்.
 இது கந்த ஏறும் சைந்தியத்தின் அனுபவம்

மனம் மாறும். வினை மாறும்.

விதி மாறும். அதாவது ????

குறும்பம் ! தொழில் ! உறவு ! சுற்றம் !

பற்று வரவு ! பாசம் பற்று ! குண கொடி நீங்கள் !

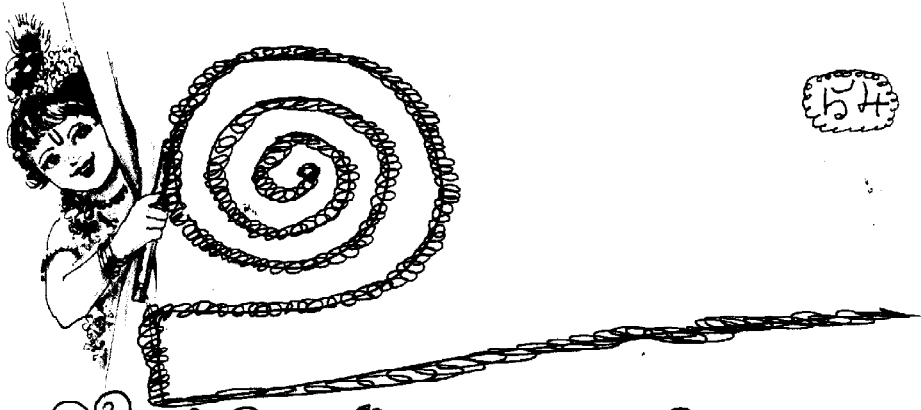
மேதம் ! விருப்பு வெறுப்பு ! குற்றம் குறைகள் !

முந்தவனம் ! அதன் விளையு பொட்டி வாருமை !

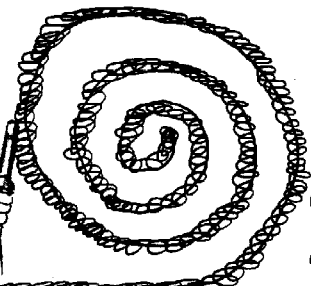
அனைத்து ! உன் ஒருவனுக்காக மாற்றி

அமைக்கப்படு உன் ஒருவனுக்கே நீதியும்

ஒன்றோர் அறியார் அறிய முடியாது அதன் நீதியும்
சுபாயம்

வினா: வினாக்கள் வினா: அடியாள்
தினா " தினா "
வினாப் போகவே ஓர் திரைகம் கண்டாய் வினா
ஒடிந்தால் தினாப்போத எயில் விலாசுதண்டாய்
சரீரத்தில் ஓர் மாற்றம் உண்டாகி அருக்கிற உணர்வு
முன் செய்த புண்ணிய பாபத்தினை படியே!
இச் சீர்பா அமைகிறது என்பதை உணராமல்
ஐயப்பாது அந்த ஊன்மாவில் செய்த புண்ணிய
பாபத்தினர் அகில அருக்க ஊன்
மாபுக்காக வருகிறேன்!
அருக்க ஊன்மா புக்காக வருகிறேன்! என அறிக

ஆசிரியர்
அன்புமான்

வினாக்கள் மட்டும் இரத்தினம்
பிராரம்பித்த தீவிர கிணைக்கப்பட்ட விடுதலை

கா..... ர..... ண..... ம???

இக்கலியுகம் அவசரயுகம்
சீக்கிரம்! சீக்கிரம்! சீக்கிரம்! ஈனான சீக்கிரமாக ஓடியே

முடிக்கும் யுகம் என அறிவாள் அறிக

அசுரவேக அவசரயுகமாக
கிணைக்கால் தாமதம் செய்ய அதாவது ஓய்வை ஓக்க

ஓய்வு நேரம் இல்லாமை யால் கிணைப்பாறுதல்
பெரும் பிச்சு உலகியும் தங்கி

பெரும் பிச்சு உலகியும் தங்கி

இளம்பார நேரலில் ராண உணர்சு 84

லகஷம் ஜீவ கோடிகளின் மனித கிணம் உயர்

கருவறையியும் / மருந்து, மருந்து

வெளிவரும் நிர்பந்தம் / ருந் பட்டுள்ளது

ராண உணர்சு. உணர்சு உணர்சு / உருக்குவந்து

யோகவேண்டி உணர்சு கலயக மரியா கும்.

அவசரத்தால் வெருகும் காடாறோ அதி அதிதம். க

ராமறுவந்த காடாற சீக்கிரம் குடிக்க
யேணும்

என்ற அச்சு அசுர பந்திரகாண்ட

ஐனாமரண! அதசேந்றுத டு
யி லி

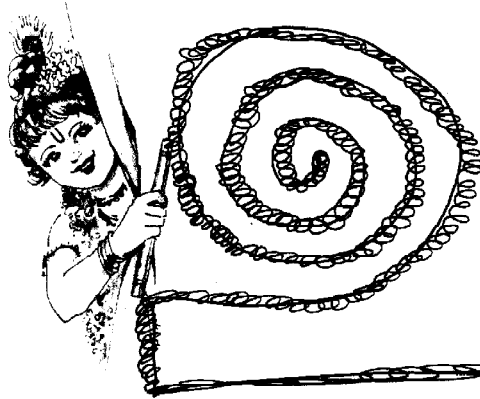
விழுந்து எழுந்து; விழுந்து எழுந்து பகல்கலை

அவஸ்தையை! வரும் சாதனையாக

கலியுக மனித ஜீவன் கிண்டலாத ரொள்கிருன்

அனாதபி அணுவளவம்

இவ்வாரு ஜீவியம்! நடைமுறை
வாது உல

58

காம, மோஹ, போஹ,

வெறியோடு! உறுதிக்குடைய அபிமானத்து

கிணற்றுக்கு கரணவாய்

குறியே: — யுத்த சூட்சுமம், பறவை பிடுங்கும்

ஒன்றை ஒன்று விரட்டி அபிமானத்துக் காணவாய்.

கலி என்னாலே கலிகுமார் பெருக்கும் யுகம்

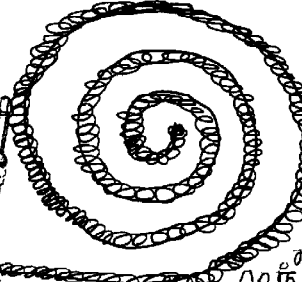
என பரிபுறாணிகள்கூறுவர்.

இங்கு விதியின் வலியே உதிசெல்லும் என்கு ஓயும்;

விதியை மதியால்! இறைமீகுரு உணர்வால்

மாற்றி அமைத்து, சாதகமாக ஆக்கவாய்

என்கிதை நிறைய வெய்தலேய். நல்ல பாவம்

மெய்யை எண்ணும் போது

59

அது பாவனை ஆகிறது.
மெய்யை எண்ணும் போது அது கற்பனை ஆகிறது.
ஆதலால் நிதானம் உடனே தயவு செய்து அதை வேகம்.

மெய்யன்புக்கான நிறைவு
ஆன்ம உணர்வின் அன்பான
குழந்தைகளோடு நம்பிக்கை கருவதில்லை!

என்பதையும்; யத்பாவம் துன்பத்து என்பதையும்!

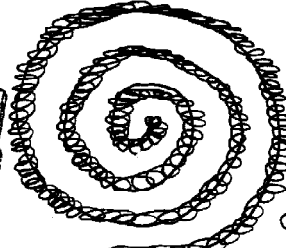
உள்ளே உணர்வால் உணர்ந்தால்

போதும்! அவர் ஜீவன் முக்தரே!!

அனோகா! அவரவர் குன்று வந்த

காமாவை முடிக்கவும்!

குருணாகர தருக் கிள்ளார்.

பயந்த 60

கற்பனையை நாசம் எய்த
ஆகிவிடலாம்

என்ற உணர்வில் உறுதியாக ஒன்று.
நீ...ஐ...வ...எ...க...உ...ளே.

ஒருசீவாமலம்

ஒன்றுவந்த கர்மாவை முடித்துக் கொண்டு சூக்கிணற்

அவர்களுமழுடித்து உருவந்

சந்தேகம் / மயக்கம் / தவக்கம் / பயம் / வேண்டாம்

நம்புவது உன்பணிவு ஆம்

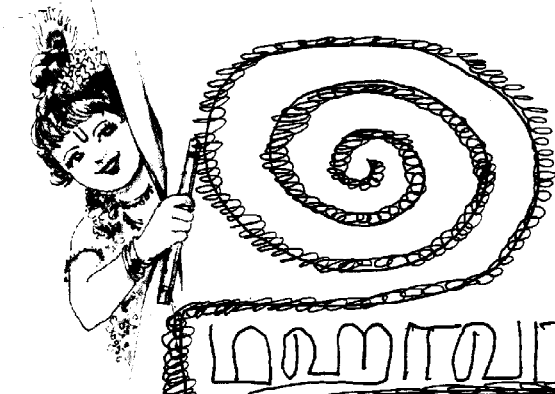
கைகொடுக்கு காப்பது

அதுவாகிய அவன் கடமையாகும்

எல்லாம் ஒன்றே. அதுயாமே! அதுநீங்களே!

அருப்பது ஒன்றே.

நடப்பது நவமே. த உ யா யா.

61

சு
க
ஸ்யம்

மஹாவாக்கியம்

மஹாவாயா விலிஞ்சுது ஓர் மஹிம ஹாத்மா உந்நா
மஹிம ஹாத்மா :- பிரணம் பாயரஜீ.

வைத்தியம் :- நாமாயண! நாமாயண! நாமாயண! ||
என கூறி அவரை உப தேசுறது அம் வைத்தியம்.
அன் ஓடுவடுக்கெதருவர் மஹிமாத்மா நமஸ்காமம்
செய்து கொண்டார்கள்.

மஹிம ஹாத்மா :- அன்பான மாயரஜீ! ஓர் திறிய
விளக்கம் கேளு? ஆனால்

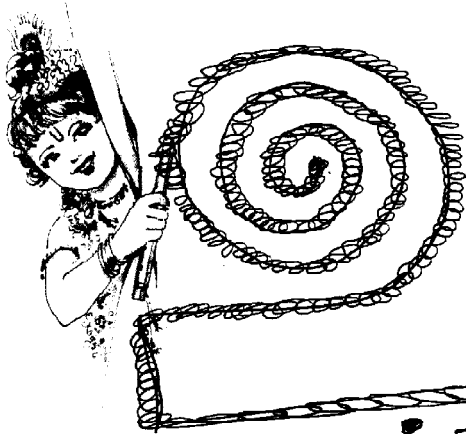
மஹாத்மா

தேள்வி மாயர?
வைத்தியம் :- மஹாயஜு. கேளுங்கள்.

பரமமரகஸ்யம் தானே?

மஹிம ஹாத்மா :- அதளமயடி மாயர உங்களுக்கு
உதரியும்?

வைத்தியம் :- இங்குதான் ஓர் திருடன் தண்ணீர்
இருக்கி ஓடுக. அன் ஓடுவதாக உணர்வோம்.

பாபா: - அவன் கிருடனா! அல்ல.

பாபா: அவன் மயமாழரடனா! ஆகும்.

பாபா: எப்படியோ உம் உசும் அகவம்பட்டுத்
தொண்டாணி என்னை சொல்லோம். மும்.

பாபா: - அவனா! வி உடியம் கருக்கிட

தாங்கள் கேள்வி என்ன மயமாழரடனா??

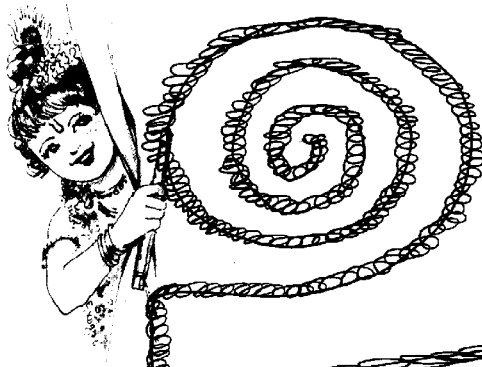
பாபா: - ஸ்ரீபாபா! இ வன் குக்கி ரி

பிற வள நில யாண்டு 4. மயமா

வாக்கிய நதம் யார்க்கும் ஆகும் ஓர்

ஸ்க்குரு! உணர்ந்த, உணர்ந்தாவ் காண்

சாதகிய ஊர்மா?

அல்லது வேறுமாதிரிகளும் தேனும் உண்டாயா?

பைத்தியம் :- **ஸகசுரு** கிஸ்வாமல்

ஆவனே முக்கிய என்ற பிறவாநிலை கிஸ்வாமல்

ஆவனும், அந்நாண்டுமே நவாக்கியங்களுக்கு

கிணையான **வேறுமாதிரிகளும்!**

உண்டு என்னும் பழமொழிகளை வரையலாக

அந்நிலைமே பழமொழி

பழமொழி :- அதுமாதிரி வேறுமாதிரிகளும் பாயா?

பைத்தியம் :- உபநிஷதங்களை மாண

கூடியும்! அஷ்டவகர ^{கிணையம்}

புராண வாஸஸ்டம்!

வேறு **ஒன்றிரண்டு!** வேதாந்த
 சூத்திர **அந்வயநூல்** கரும!

ஐயன் குத்தியை தரவல்லது எண்கள் விய

படுகி டெய் மறைந்தமா
 ஸ்ரீமஹாத்மா :- நாய்கள் கூறும நூல்களில்

அந்த நான்கு மஹா வாக்கியமும் அடங்குமா??

வயத்தியம் :- நான்கு மஹா வாக்கியமும் அடங்கு

அதன் **நகஸ்யார்த்தம்!** மட்டும் அடங்கும்

எண்கள் விய படுகி டெய் மறைந்தமா

ஸ்ரீமஹாத்மா :- நகஸ்யார்த்தம் என்னால்
 என்ன? சற்று விளக்குங்கள் கேட்போம்??

வைத்தியம் - யாம் கூறும் வேதாந்த
சூத்த அந்நவநூல்கள் எல்லாமே

நாமருபக ஜீவ!
தோற்றங்களை இவ்வி/இவ்வி/இவ்வி
என்குறி கள்ளி மட்டு அமைகனின்
இருப்புத்தன்மையாதிய
சூத்தபிரம்மத்தை மட்டு!
யாமே என இணைத்துக் கொண்டு
பி.....

ந.ச.சுகிய ஸ்ரீபத
 வான மாயா மாயா! 66
 என ஓட மொத்தமாக
 ஒதுக்கி விடுகிறீர்கள் கலியுக
 பந்தமாளிகை ஆலம் அமல்
 சிருஷ்டியை மடமட நாள் எனதாக புத்திரிகள்

பரமாகிய ந.ச.சுனி! குடியல்
 மாயா வைபவம்! அதன்
 காரண காரியங் களையம்
 ஒதுக்கி தள்ளி விட்டு, சூத்த வைபவம்
பிரம்மத்தை மடமட
யாமாயாமாக! ஒதுக்கி ஓடும் என்
வேண்டும்! மடமட உடையதாகி
ஒன்றுக் கொள்வது நாளை குறை வாகியவர்களும்.

ந.ச.சுகிய

திருமறை அமரமகம் 67

ஆகும் என உணர்க.
 ஸ்ரீ பதவரகுதிய ரு-சன்
 சூத்திர சைவநியமே ஆகும்.
 ஸ்ரீ பரமாத்மா எனியர் உணர்க
 ஆகவே அவர் ஸ்ரீ பரமாத்மா எனியர் உணர்க.
 ஸ்ரீ பரமாத்மா எனியர் உணர்க.

உம்மறை வாக்கியங்கருக்கொப்பாக!

ஒன்றிரண்டு, அநுகூல!

வாக்கியங்கருக்கொப்பாக! உண்டு எனக் கூறுவர்

ஸ்ரீ பரமாத்மா :- அந்த அநுகூலவாக்கியங்கருக்கொப்பாக?

எதுவாயா??

ஹத்தியம் :- 1) பிரம்மம் ஸத்தியம்! அந்த

மித்தை 2) பிரம்மம் ஸத்தியம்!

ஐக, ஜீவ, பரமம், மித்தை, சூத்திரயது ஜீவநிபி.

மித்தையது எ.சு.சு.சு. எனவும் கொள்ளலாம்.

அவன் ஜீவர்கள் 68
 நுமித்தமாகவும்
 உலக கியக்கீ விநீ காகவும்
 மாயாமை தாம் புநீரிக் கொண்டு

புதுவுப்பற்றிய படாமல் விளிய பாடுகிறான் அகவே
 அவன் வைகண்டியமேகிய ஆன்மையேமே மாயவிலு.

ஜீவநிசிகக்கு உந்தோர் உபகதிய முடி உண்டு

சுமந்தல் பம உலகம். நங்கல்ய

புனிதமே மொகூம்.

ஒளவ அன் பான மல உதமா! அம் சூன்று

அநுகுலவாகத்யாங்

கரும! நாண்டுலாவாகத்ய
 மந்தைய தேதாந்த சூத்த

அந்தைய தந்தை உணர் ததுவகரல் அவை

தளரையம்! ஜீவன் சூத்திரைய வற முடியம்.

அதையம் சுத்குரு உதவை என உணர் க

மாயாநவ உபாயம் 69
 ஈசனின் கருணை

திவ்வாமல் எவரும் ஜீவன்
 சூத்திரமற ஷடியாது என்பது
 ஸூத்திரம்! ஸூத்திரம்! ஸூத்திரம்!
 ஆகவே கின்றுள்ள கலியுக வேகாத்திகள் கூறும்
 ஸூத்திரம் ஷடியானது நீருடனாக நம்பலுண்டாம்.

ஸ்ரீமஹாத்மா - தாங்கள் கூறும் கருத்தை
 நோக்கி வோது, ஜீவகையை மட்டும்

ஜீவோபாபாசையை மட்டும்

நாசம் செய்தால் வோதுமே யாபா.

ஈசனாகிய பாரம்! எந்த வினை
 யுடைய
 பிரம்மமாகத்தானே கிருக்கிற உயாபா?

ஹே தீயம்! - உண்ணாதான் மஹாத்மா.

ஈசனா! பற்றிய எண்ணம் நமக்கு

தேவை தவிர்தான். ஆறாயும் அந்த ஈசனுடைய

படைப்பை நானா! எதைதாக்க! நா

நம் விநாயகர்
 பரும நுடிகாக
 மடமொழி நிகழ்வாக
 பாயினை மெய்யு முன்பாய்
 மெய்யென்கும். எ.சுந்திரகாமம்
 நாமமொழிநிகழ
 மெய்யென்கும் மெய்யென்கும்
 மெய்யென்கும் மெய்யென்கும்

70

புகழ்து விட்ட தன்மையால் அநிநுதம்

அநியாமமும், தெரிநுதம் தெரியாமமும்

அனுபவித்து விட்ட தன்மையால் மாயா

உடைய எ.சுநிந்திய நமக்கு அமையும்

மேண்டி கருக்கு எரை உரை உண்கும்.

அகலே எ.சுநி நம் விநாயகர் நாமமொழி

நம் உபாசனை முந்திய யாதும்

தொண்டென்கும் நம்மொழி

மெய்தகமும் திவ்யகரு நுபாதமும் பாயினை மெய்யென்கும்

இது சர்வார்ப்யணம் / சூன்ருவீதானமுடியம்.

அந்த " ஆர்த்தி ஆசூ நிகையி

அந்த ஈசனம் நாமம் சூன்ருகி வடு டோம்.

பரிமஹாதீமா - உணர்ந்து தொண்டோம்பாயாஜி!

ஆதலும் அம் சூன்று அநுக வவாக்கியங்க ருக்கும்!

உள ஆழ்ந்து / ரதநிநிஷிவளக்கம்

வேண் ணம் பாயர்
வைத்தியம் - அத்தான் ஸ்யஸ்யமாக!

தெரிநித தே மஹாதீமா!!! இணைசும் விளக்கம்

தேவையதான மஹாதீமா!!!

மித்தை எண்டு
 யாய் எனப்
 யொருங் படும் அதாவது
 எல்லாம் மணிகுதிய
 பிரம்மம் தான் என்று உணராத
 தன்மையால் நாமரூபமே தேற்றுவதால்
 யொன்றை கூடப் படுகிறது. எனவே

72

மந்திரமாத்மா :- மநி வஷிஸ்டர் வாக்காவ்

பிரம்மரிஷி/பட்டம் பெற்ற மநி

விஸ்வமித்திரர் போன்று, உ வரயாவ்

ஒன்றிரண்டு விளக்கம் உந்தால் போதுமாபா.

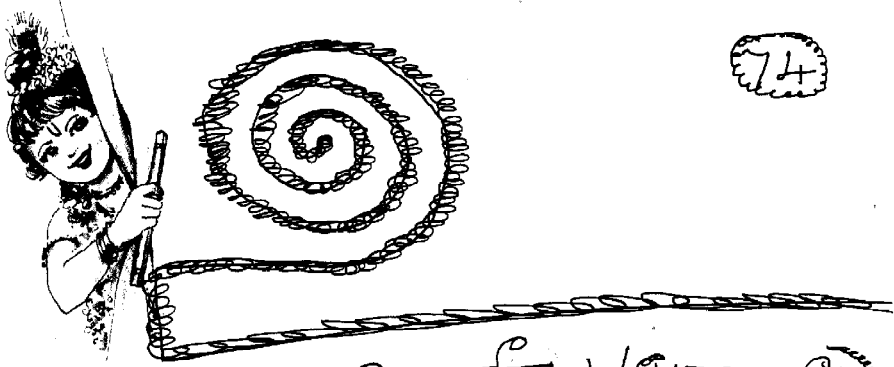
அதன் நாங்கள் சிவய அனுபவம் பெறமுடியுமாபா.

மந்திரமாத்மா :- சிரித்துக் கொண்டு டேசுவனம் சிவனை

பிரம்மம் மந்திரமாத்மா, இகத்தித்தை.

உருக்கிறது! என்ற ஓர்/அருப்யை

மட்டுமே உடையது தாலாகீதபரமாகிய பிரம்மம்.

மற்றும் ஐ. சொட்ப / பரசாடே

ஐகமும மண்ணை / பிரம்மமே

நாமருபஜ்வசாருப / அனாத

மண்ணாகிய பிரம்மமே

ஸை தனியத்துடன் மாயா / கவந்தால் அது

பரமாகிய ந.சொ / ஆனாசை அறிக.

ஸை தனியத்தை விட்டு மாயா அகன்று விட்டால்

ஸை தனியம் / பரமாகிய

பிரம்மம் / ஆதிவரம் என அறிவால் உணர்க.

இந்த நிலையில் இந்த அநுகூல வாக்கியமும்
வாக்கிய நிலை வயது கருது என உணர்க

|| ஸை ||

சுருதி நங்கல்யமே உலகம் | நங்கல்ய நயிதம

மோகம் | எண் ஜீவன் ஓக்கியாகம்

மினம் | நாம ரூப கற்பனை

ஐக, ஜீவ, தோற்றம் | தோற்றம்

குற்றமான் | நாம ரூப கற்பனை

நாசம் சசய்து | ம தோ நா சம் சசய்து

அறியின் ஸக்தா பாபவன்ய

உணர்ந்து அதுவேயாம் | யாலம் அதன்
அதி ஹட்டால் போதும் ஜீவன் ஓக்கியே திது ஸக்தியே

அரியவாத்தன்மை 77
 வயோதிகத்தில் மட்டும்
 ஆர் உள்து கோர் தேமை.
 அறிவியவாத்தன்மைபு
 ஆவன் தேதி நிக அண்ணாசுக.
 அங்குர்-பத்தகர்வம் உடையமை மட்டும்
 ரவராய் மட்டும் ரம்பகோத்தியம்.

இன்கோல (பட்ட குச்சி)

உணக்கு உறு (உயர்) துணையாகும்.

அ.....தா.....வ.....து?

உன்சாதனையால் உன் கருவிகள் & தளர்வு

கரணங்கள், செயல் கிழந்து அயர்வு கோரவு

அடையுள் கருணை, ஆர் பட்ட குச்சியாகிய,

கோல்! (நுத்தகு) ஆவன் குத்தி நடைபயணத்திற் கு.

உயர் (உறு) துணையால் அமை யுள் என்

உணர்வால் உணர்வு ரணகிவ்விக அழ நினைவு செய்கிரும்.

அருமியது ஆன் றே. க உயர்.

நடப்பது நவமே.

முமாலயாவிலிருந்து
வந்த ஓர் அம்மை
உலகம்
ஒதயம்

78

பரசாருயம்! கிணைல்
தாதன் வகைகளை எவ்வாறு? எந்த உயர்வு?
புகழ்வகை கதையில் ஏதே வேறுபாடு?

1 உலகம் / 2 ஒதயம் / 3 நானம் /
வளக்கம். ஒதயம். பரமார்த்தம்.

உலகநிலையில் பந்தப்பட்ட நிலையில்

அருகும் ந / அதாவது மனநிலையில்

இயங்கும் ந / உலகநிலையில்

வாராட்க்கு டாது என

மனதளவில் வளர்ந்து கொடுக்க வேண்டும்

அறிவினநிலையில் பந்தவானுடன் கிணை வேண்டும்

நானம் (அதாவது நிலையில்) சுகிரமாக

சந்தேக தவக்க பய கில் வாயில் அருக்க வேண்டும்

வெளக்கத் திறும்! பரமார்த்தகந்திற் றும்!!

இடையே தெய்வீகங்களைக் கண்டு,
ரணிபனை மற வா தே;

ஆகவே தெய்வீகத்தை
தொட்டு அவன்

நீபதவான் நாமம் ஆகி அநாவது

தெய்வீக குணையவந்ததை நாம் வெற்று

தெய்வம் நாமம் நாமே தெய்வம் என ஆகர் மல்

பரமார்த்தகேமான ஜீவன் ஓக்தி வறமுடியாது.

நாம் தெய்வம் ஆகவேண்டி மானை, தலியக
குண நோஷ போராட்டம் கூட போடாது

பணிந்து! குணிந்து! விரிந்து! நெளிந்து! செல்
உன் உலக முடியும்

பொறுமையின் சகித்தல்

80

வளைந்தகிளி

நயமெழும்! வளமுமே!!

முறுந்தகிளி!

வளமுமே! மருத்தல் தருக்காவது அருக்க முடியாதது.

அதாவது குருப்பம்! தொழில்! உறுதுணிதும்!

இவைதாரில்

வளைந்து

கொடுக்க வேண்டும்.

”

”

காக்கா

விடிந்த வேண்டும்.

” ஆமாம்சாமி

போடவேண்டும்.

வெளக்கத்திற்கும்! பரமார்த்தத்திற்கும்!

அத்வைதத்திற்கும்

இடையே!

தெய்வகம்!

அருக்கிறது எண்பகைமறவாதே.

வெளக்கத்திற்கு

அனைக

குணங்களை

தெய்வக்கத்திற்கு

ஏக

குணமாகும்.

அதைப் போல்?

81

வாழ் வியும்

பணிந்து, விரிந்து.

நெளிந்து, சமீகுகொண்டால்

உலகநியல் உன் வாழ்வு மட்டும் உன் இருவறு
மாநி அழைக்கப்படும் இவ்வத்தியம். தகாத

வெளக்கம் மனதொடு கூடியது. குறியீகம் அறிவோடு

கூடியது. உன் மனதால் அழைக்க குணங்களை

பழகியிட ந! அறிவால்

ஸ்தவகுணங்களுக்கே
வேண்டும்.

அஃ பஃ பஃ பஃ யஃ ஹஃ ஹஃ

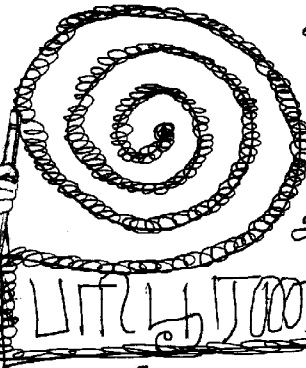
நாமருப! உலகவிடே அகவேண்டும்

அதாவது வாக்காலும், செயலாலும், வாதமும்

விடிவாறும்! தர்க்கமும், குதர்க்கமும் கதாண்ட

நாமருபே ஐக சூய தோற்றங்க ளுடன்படி சும்

ந!

உலகம் இனி
என்பதில்

வைராசியம் வே
ணர்
கும்.

அதுநாம்! நாடும் அது! என்யது

பாடகரண வைராசியம் வே
ணர்
கும்.

செயலற்றவனுக்கு/

பரமே உரியது என

உணக்கு! ஆவன செயல்படும் கிவ் உலகம் என

பரத்தின்மாயா/ என உணர் க.

யாதல் அபிபிவாதம்! தரிக்கநீ & குத்தரிக்கம்!! அ
க
ள்

சொல்லிவும் செயலிவும் இருந்தால் மடபம்

உலக கிரி கமையை காட்டியதற்கும் கிவ்வுலகம்.

மறுத்தால் மடபம் உலகம்
குதுகி குதுங்கி

உன்கி உலக விரும்பும் நாடும் சிபக கிவ் கோதிரந்தர்!

நாசமான மறு விவடி அதுதே! நேயே அது
து உயர்பா. அத் நுக்கியம்.

தீவிர நடவடிக்கைகூடும்
 ஒவ்வொன்றாக
 தேடகத் தேவை கிடைக்க
 எஸ்வாமிநீயே என்ருவீஅவை
 அனைத்தும்கூடும் அகலும்.

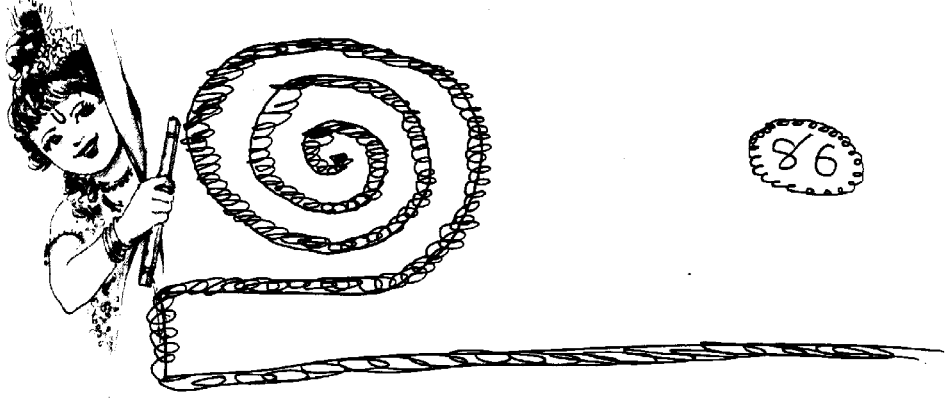
மாணம் & அணம் / மதியு &
 மரியாதை / சூடு & சூரணை
 வெட்கம் & வஜ்ஜை
 அவமானம் & சூ ச்சம்

இவை அனைத்தும்கூடும்

கலியுக வாழ்வின் குணங்கள்
 ஆகும்
 (அற & குரு)
 நம்பிக்கை & வைராக்கியம் என்ற நியாயம் இரு
 கரங்களையும் உயர்த்தி அயல் கேட நியாயம்
 எஸ்வாமிநீயே / எஸ்வாமிநீயே // எஸ்வாமிநீயே //
 என அவ்வி அனைத்தால் எஸ்வாமி நவமம் சூடியும்
 சுவாமி

திரு அண்ணாமலை! அன்பர் ஓர்
திரு ஆலவாய்! கணினி!
மனசலனத்தால் வந்த கேள்வி?????
குருதேவா! ^{கண்ணல்} நானும் உலகை பெய்ய!
எனசால் கிறீர்கள். ^{கண்ணல்} நானு இறையன்!
மெய்! எனச் சொல்கிறீர்கள். இது
மறை நிலையில் சூழியம் தான்.
அறிவுரை! வேறுவழியின்றி
ஒற்றுக்கொள்கிறோம்.
இதன் விளக்கத்தை மண்கால்!

அறுந்துய்யும் நிலைக்கு சற்று விளக்கம்
கொடுங்கள்யார்? யோகி???

புதிஸ் :- நவ்வயலுள்ள கேள்வியே.
உன் மனதை நியே கேட்டுயார்?

ஃ கண்களால் கண்டும்; காதுகளால் கேட்கும்
வாக்கால் விளங்க வைத்தும்; கிதுதான்
என கொட்டுக் காட்டியும்; அது, கிது என
சுட்டி காட்டியும்; நீ காணும் கிடுக,
நாமநீய் / சொந்த பந்த ஜீவகோகீதம்
பண்ட, பாண்ட, ஆவரணம், மறையும் போல

விளையாட்டு

87

என்பது நாம ரூப
வஸ்துக்கருக்களிலும்
விளைவித்தியாவ்
சிக்கி; நாணி எனதுதல்
விளையாட்டு மனதிந்தே

என உணர்ச்சி மந்தம் அனைத்துமே அறிவற்ற
உடனொருமே மன அறிச்சி

போக்கிய வஸ்துக்கரும் **எல்லாம்**

வந்து, இருந்து, விளையாடி, மாறி, மறைந்து

அநொதாழிவகையம்!

எவரிடமும், எதனிடமும், காணாமலி
மண்ணாகி, தூஸி ஆகி, அணுவாகி, ஆத்மாவாகி
பரமாத்மாவாகி, பரம விரம்மமாகி விடுவதை
உணர முடிக்கிறதா சூட்சுமதைகளே???

கோள்வி:- உணர்ச்சியும் சூட்சுமமாக.

பதில்:- அதில் **விளையாட்டு**

88

வரும் ஒருவார்த்தையை மட்டும் கவனிக்கவும்

மனசினா! வினையாகியால்

வருவதே இந்த வினையாட்டாகும் என அறிக.

வினையாகும் ஜீவனும் நிஜமல்ல.

” வாருள்களும் சுகமல்ல.

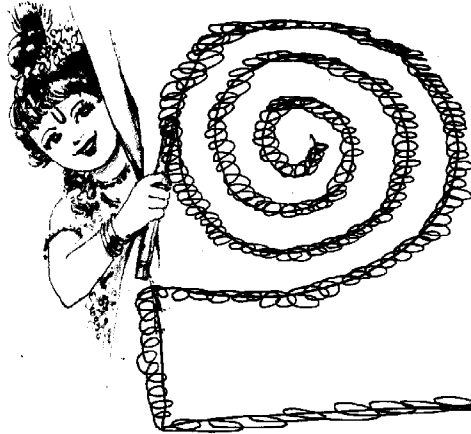
வினையாட்டும் உண்மையல்ல.

வினையாட்டில் உயரும் அனுபவமும்

அநாவது இன்பதுன்பம், சுகதுக்கம்,

நன்மை தீமையெனவரும், அருமை தரும்!

நிரந்தரமல்ல! என்பதை உந்நுகர்
தொள்கிறீர்களா?

கேள்வி :- ஏற்றுக் கொள்கிறேன் குருநாதா.

பதில் :- கனவிலி காண்பது பதலில் கிவீ.

பதலில் காண்பது கனவிலி கிவீ. அவிவிரண்ட

சுழ்ந்த உறக்கத்திலிவீ.

இன்ப தன்பனும் நடுயொயிருப்பதுவீ.

சொந்த பந்த உறவும் ”

யொனி யொருள் யொலுமும் ”

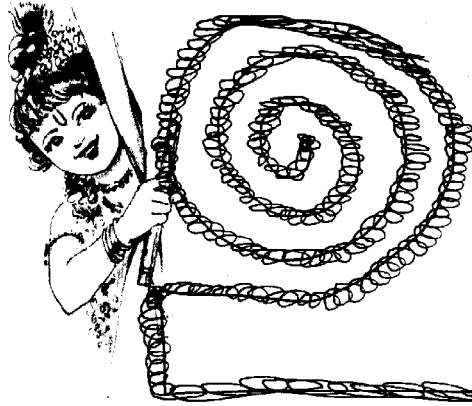
நந்த நாடும் யொமும்! ”

யாழும், தொழிலும் பணமும் ”

இறவதளி எல்லாமே மாற்றமாற்றி

முடிவில்

முறை குறது

இம்மாற்றத்தால் எதிர்ப்பார்வையும்!

ஏமாற்றமும்! அதைவ்மனதடுமாற்றமும்!

அதனால் வினயவசூக்கமும் தானே உண்டா கிறது?

ஆனால் இறைமக்சுரு உணர்வு

மடமும் காட்சிக்கும், நிகழ்ச்சிகளும் என்ப

நியமம் நாமநாமம் இருந்து நெகாண

யுற உணர்ச்சியை யெடுத்து, அதை உணர்வை நெகாண

உன் அறநடை நாய நாய் யெடுத்து

சகானந்தசக ஜவாழ்வை!

உணர்வுபண்ணி விடுகிற சூழ்நிலைகளை!

வினாடிவிதி! மகம் கெடை கிவ்வாழ்வு

காலகதியினால்! நாசம் ஆன

மறுவிடை! சொல்ல வொண்ணா,

விளக்க வொண்ணா; சகஜானந்த!

நிலையை வந்துவிடுவீர்களே! வந்து விட்டீர்களே!

என உரைத்துக் கெடைக்க அக் சூழ்நிலைகளை நோக்கினால். அச்சூழ்நிலைகளை கரணம். சதநு கவராதநிலை வந்து விட்டாராதல் என கூறாத நிறைவு செய்கிறோம். கருபுது ஒன்றை.

நட்பு மது நலம். பாயா.

சேவை சேவையாத
 இருக்க வேண்டும்
 வேலையாத இருக்க
 வாதாது. இங்கும்
 சந்தேகமும் பயமுமே
 அவன் எதிரியாகும் என
 உணர்க. உதயன் நம்பி தனக்கே அவன்
 துணைவனாகும்.

அத்தைத ஸ்வய அனுபவ பாடத்தில்

சிரத்தை உள்ளவனுக்கு சேவை செய்யவியலாது.
 காரணம் நாமடுபங்குள் ^{மேறத்து} ~~மேறத்து~~ விடுகின்றன.
 அங்கு நாம டுபம், குணம் குறி! ^{மேறத்து} ~~மேறத்து~~ மறைந்து நாசம்
 ஆவதால் மனமும் வினையும் ரத காவதூதிலி
 நசித்திருது. ஆதலே அவன் ஜீவன் முக்தனே!
 சேவையில் முழுமையாக ஈடுபடுவதுக்கு
 பாடம் கேட்கவும் ^{ஸ்வய} அனுபவம் பெறவும் வியலாது.
 சேவையினால் வினை நாசமாகிறது. மனம்
 நசித்தாது. பரிவாகியும். பரிவாகியும் பட்ட
 மனம் மீதுக்கு மீது கூடினாய பார்வையினால்
 சாம்பலி ஆகிறது. அவனும் ஜீவன் முக்தனாகிடுன்.
 இவ் விடுவதும் பயம்படத் சேவையில்தான். இங்கு
 பயமே பரி கம் என உணர்க. த பாபா.

இத்தலியுதத்திவ்
 ஓர் சாதகனுக்கு
 இவ் விரண்டையும்
 இணைந்துசெய் வதற்கு
 மனோ/பவ ஓம்
 தூஸி

இவ்விரண்டையும் சேர்த்து செய்து கொடுக்க வேண்டும். இவ்விரண்டையும் சேர்த்து செய்து கொடுக்க வேண்டும். இவ்விரண்டையும் சேர்த்து செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

சேவையும/அனுபவபாடமும்!

சேர்ந்து அமைய தேவையி லி லய ல் தும்;

ரதேனும் ஒன்றே தீவன்முத்திக்கு போது மென்றும்;

கலியுக தர்மத்தின் விதிநியதி

என்றும் ஸ்ரீ மஹாநிக நி ஸ்வாக்காக அறிதிகேம்.

இவ் விரண்டும் சேர்ந்து அமைவதெ ன்ருவ்???

பூர்வசுகிர்தம் அத்தமாகவும்!

அதி அதி அதிகமாக இருக்க வேண்டும். அவ்வது,

அவன் ஓர் அவதார புருஷனாக!

இருத்த வேண்டுகிறும் ஸ்ரீ மஹாநிக ள் செலிவக்.

சுடையா

ஸ்வய அனுபவம்
 பெற்று அது
 (94)
 நாம் நாமே அது!
 ரண்டு விடெய்ந்துவிட்டால்
 இந்த நாமடுப குணதோஷங்கள்
 உனக்கு நேருக்கு மறைந்துவிடும் - அங்கு நு!

ஓர் முக்கிய உணர்வு!

மீதஸ்க்குருகேவரை மட்டுமே!

துவைசமாக நாமடுபமாக

காண வேண்டும். (அவரை) அதுவைசமாக!

பரசாநடுபமாக உணர்வு வேண்டும்.

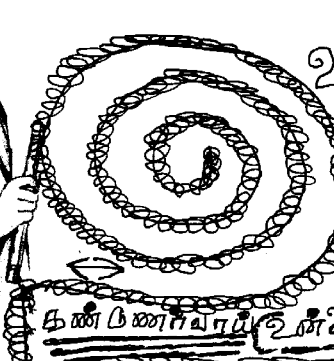
காண்பது ஜாலமாகும். உணர்வு துணைதன்யமாகும்.

மனக் கண்கள் (அறிவுக்கண்கள்)

அப்படியானவர்கள் சேவை செய்வதுதான்.

பாடம்கேட்டு அனுபவம் பெறும் முடியும்.

நீதானை மூடியபாது உன்னை நோக்கி நின்று
எவ்வாறு உன்னை நோக்கி நின்று
உன்னை நோக்கி நின்று

உன்னை நோக்கி நின்று 95

உன்னை நோக்கி நின்று களைய
மூடியபாது அவரை
உன்னை நோக்கி நின்று
கண்டுணர்வாய் உன்னை நோக்கி நின்று

அவரை நோக்கி நின்று நாமம் என்னும்

நாமம் அவரை என்னும் எண்ணம்

வந்தால்; அதுபாது அல்ல உன்னை நோக்கி நின்று

நாமம் அல்ல உன்னை நோக்கி நின்று

சேவை செய்வது யாரிடம்???

யாடும் கேட்பது யாரிடம்???

அவ்விரண்டிதனும் எவ்வாறு அனுபவிப்பீர்

பெறுவது எப்படி???

உன்னை நோக்கி நின்று உன்னை நோக்கி நின்று

நம்பினார் 96
 கெடுவதில்லை
 என்ற வாசகமும்
 யகபாவம்தக்
 பவதி/ என்ற வாசகமும்
 சேவைக்கும் பாடத்திற்கும் விராடும் உண்மைகள்

பாடல் கேட்பவனுக்கு ஏன் சேவை!

செய்ய இயலாது என்று? அவன் மனம்!

பக்குவம் படைக்க உடனடி யார்?

எல்லாம் ஒன்றே! என்ற உண்மையை வெறுப்பிடுகிறான்.

முறை நாசம் சித்திக்கு தகுதி? அவன் வினையை நாசம் செய்துவிடும்

சேவை செய்பவனுக்கு ஏன் பாடகரீ!

சிரத்தை இல்லாது போய் விடுகிறது என்று???

சேவையால் அவன் வினையானது பரிமாறப்பட்டு விடுகிறது. உவர்த்தம் விடுகிறது.

பாடம் :- நான் என்னை

97

நாசம் செய்து;

அதுவேயாம் | யானே அது | எனது

நீயே அதுயல்க்கில் இரு.

சேவை :- நான் எனக்கு, முக்கிய

என் | நியாயம் அல்லாத தந்தையன்கோடு இரு.

வினா பரிபாகம் படம் போது, அதை தேடிய

மனம்!

மகிசுரு

தீ கடினம் பார்ப்பையினால்

அநகலினே

நீ/என்ற உணர்வினால்

மனம் சாயல்

ஆதிவிரகி நகு.

சேவையோ? அதைவகபா

அனுபவமே

ஆஸ்திசுருதேவாபிம்

வெற்றல் காண;

ஜீவன்முத்தியைநகுடியம் எனஉணர்.

சாமான்யசுருவிடம்

அவ்விரண்மம்

கிடைக்கம் வெற்றல், பாடத்தினீமம்,

சேவைக்கும்!

சுககபலன்!

கிடைக்குமேயனீநிஜீவன்முத்தியில்

என உணர்ந்த

கருவியை நுகர்வோ

நடவியல நவமே.

சு

யாயா.

மாற்றிக் காட்டுவாள்

யாமே! அவ்

வேஷம் அணிந்து

கொண்டு உன் மனை

விதியின்படி ஆடிக் கடை

குதினென மாற்றிக்

காட்டுவாள்

98

காண்பதை யுட்கேட்பதை யம்!

மாற்றியீடுகு!

முறுக்கப் படுகு.

முறந்து படுகு.

குருவன் உனக்குக் குமைசெய்தால்!

அது அடித்தாவோ? அல்லது அது சிரமம் கொடுத்தால்

அவன்! செய்வில்லை. அவன் செய்வில்லை

என்று உன் உபாசனையை நீக்கி அசைக்க

முடியாது நம்பிக்கையை உடனடி!

சுந்தகை, கவக்க, பயலிஸ்வரமலி

இருந்தால் மறுவிடை! இவ்வ

அவன் மாற்றிக் காட்டுவாள்

திருத்தவழியின் அனுபவமாதல்.

என்படி என் றில்???

அவன் அச-ஜீவனை அவதை காணவில்லை.

” ” அவரை காண்கிறாய்
 மாயைகளை காண்கிறாய்.

யக் பாவம் தக் பவகி

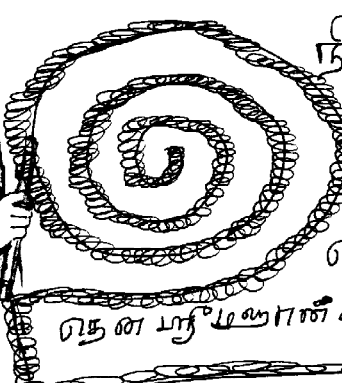
என்ற அறிவின் பாபனை நியயல்

இவ் வுலகம் அமைந்தே ஆகவே ன்ரும்

உண்மையான கற்பனையாயே துவ

உலகம் மாற்றி மாற்றி அமைக்கப்

படுகிறது. எனவே சுதந்திரமாக உணர் க
தயவுசெய்து

நீ/மநீயகவானி
சுநணடைந்தால்

100

மாயா!

உனக்காதஆவரை
செய்யக்காத்திருக்கிற

தென மநீயகவானி களி வாக்காத அநிகி னேம்

அறியினி
பாவனையே
ஆனந்த

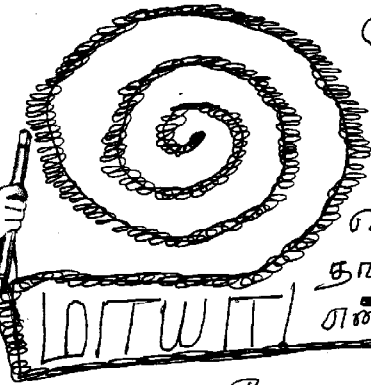
மநீயகவானின்
இவ்வுலக
மயமாக்கும் சைவநிக.

மனதின் சந்தேகபய
சுறுப்பினையே

இவ்வுலக

இன்பகுணப்

யாபத்தின்
ஐயமடைய
கற்பனையாகும்
யாபா.

குற்றம் குறை 101
 எமக் கிஸ்ஸி
 என் தீ குதுங்கம்
 போது அறகுநாங்கம்
 பொறுப்பை யும்
 தாமே மறுபொருளும்
 என்பகிர்சுநீகுககிஸ்ஸி.

அவனை மறபகவானே இவ்வெழு
போட்குக் கொண்டு வினைவிதியின்

படிநடக்கிறார் எனமாற்றியபடி
அதனை வினையின் பாகியும் என்பற்கொடியும்

அவன் அச்சீவன் இவ்வாறுசெய்கிறான்
என்பதை மறுக்கப்படி அதனை
அவன் தோஷ குணங்கள் உன்னை கொடியும்

அவன் அச்சீவன் இவ்வாறுசெய்துவிட்டான்
என்பதை மறந்துபடி அதனை

மறபகவானின் மாயா வளை விதியை குனி
மாற்றவும் குணம் கொடுக்க குறைதவும் செய்யும்

*Abode of Love
You Are Everything!*